

385D0368

Nr L 199/56

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

31.7.85

RÅDETS BESLUT

av den 16 juli 1985

om jämförbarhet av yrkesutbildningsmeriter mellan medlemsstaterna inom EG

(85/368/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 128 i detta,

med beaktande av rådets beslut 63/266/EEG av den 2 april 1963 som fastlägger allmänna principer för genomförande av en gemensam yrkesutbildningspolitik⁽¹⁾, särskilt den åttonde principen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, ändrat den 17 juli 1984,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Den åttonde principen i beslut 63/266/EEG är att göra det möjligt att åstadkomma ömsesidigt erkännande av examensbevis och andra bevis på fullgjord yrkesutbildning.

Rådets resolution av den 6 juni 1974⁽⁴⁾ om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis kräver att förteckningar upprättas över de kvalifikationer som erkänns såsom likvärdiga.

Avsaknaden av det nämnda ömsesidiga erkännandet är en faktor som hindrar arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, såtillvida som den inskränker möjligheten för arbetsökande i en medlemsstat att förlita sig på yrkeskvalifikationer som de förvärvat i en annan medlemsstat.

Det finns en mycket hög grad av olikhet i yrkesutbildningssystemen i gemenskapen; dessa system kräver ständigt anpassning till de nya situationer som uppstår genom den teknologiska förändringens påverkan på sysselsättning och arbetsinnehåll.

(1) EGT nr 63, 20.4.1963, s. 1338/63.

(2) EGT nr C 77, 19.3.1984, s. 11.

(3) EGT nr C 35, 9.2.1984, s. 12.

(4) EGT nr C 98, 20.8.1974, s. 1.

Rådets resolution av den 11 juli 1983 om yrkesutbildningspolitik i Europeiska gemenskapen på 1980-talet⁽⁵⁾, bekräftade behovet av att en tillnärmning på området sker med hänsyn till olikheterna i yrkesutbildningssystemen i medlemsstaterna samt behovet av flexibla åtgärder inom gemenskapen.

Det har varit möjligt för kommissionen att, med hjälp av Rådgivande kommittén för yrkesutbildning, som referenspunkt upprätta en struktur för yrkesutbildningsnivåer som utgör ett första steg mot att uppnå de mål som fastlagts i den åttonde principen i beslut 63/266/EEG, men denna struktur återspeglar inte alla de yrkesutbildningssystem som är under utveckling i medlemsstaterna.

För nivån yrkesarbetare inom denna struktur och för utvalda prioriterade yrkesgrupper har det varit möjligt att utarbeta arbetsbeskrivningar och att identifiera de motsvarande yrkesutbildningskvalifikationerna i de olika medlemsstaterna.

Överläggning med berörda yrkesgrupper har givit vid handen att dessa resultat kan förse företag, arbetstagare och myndigheter med värdefull information om jämförbarheten av yrkesutbildningskvalifikationer.

Samma grundläggande metodik skulle kunna tillämpas på andra yrken eller yrkesgrupper i samråd med Rådgivande kommittén för yrkesutbildning och genom samarbete mellan arbetsgivare, arbetstagare och myndigheterna inom de berörda yrkesområdena.

Det är därför av stor vikt att göra snabba framsteg mot att yrkesutbildningskvalifikationer för alla yrkesarbetare blir jämförbara och att utsträcka arbetet till andra utbildningsnivåer så snart som möjligt.

Det är tillrådligt att inhämta alla nödvändiga yttranden, särskilt från Rådgivande kommittén för yrkesutbildning, att utnyttja den sakkunskap som finns inom Europeiska

(5) EGT nr C 193, 20.7.1983, s. 2.

centret för utveckling av yrkesutbildning och att göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att handla i enlighet med befintliga förfaringssätt.

Rådgivande kommittén för yrkesutbildning har avgett ett yttrande vid sitt möte den 18 och 19 januari 1983.

Punkt 21 i rapporten av den 29 och 30 mars 1985 från Kommittén för ett folkens Europa bör beaktas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För att arbetstagare bättre skall kunna utnyttja sina kvalifikationer, särskilt då det gäller att skaffa sig en lämplig anställning i en annan medlemsstat, krävs det beträffande uppgifterna i de arbetsbeskrivningar som medlemsstaterna gemensamt fastställer för arbetstagare inom ramen för fördragets artikel 128, att medlemsstaterna och kommissionen skyndsamt vidtar gemensamma åtgärder som ökar jämförbarheten av yrkesutbildningskvalifikationer inom gemenskapen och att informationen i frågan förbättras.

Artikel 2

1. Kommissionen skall i nära samarbete med medlemsstaterna åta sig att arbeta för att uppnå de mål som anges i artikel 1 om jämförbarhet av yrkesutbildningskvalifikationer mellan de olika medlemsstaterna i fråga om särskilda yrken eller yrkesgrupper.

2. I arbetet kan den struktur för yrkesutbildningsnivåer som upprättats av kommissionen med hjälp av Rådgivande kommittén för yrkesutbildning användas som referens.

En text om detta har som en ren information tagits in i bilagan till detta beslut.

3. Det arbete som åsyftas i punkt 1 skall först och främst inriktas på yrkesarbetares yrkeskvalifikationer i yrken eller yrkesgrupper som man gemensamt kommit överens om.

4. Räckvidden av detta beslut kan senare utvidgas, på förslag från kommissionen, så att det blir möjligt att inleda arbetet med andra utbildningsnivåer.

5. SEDOC-registret som används i samband med det europeiska systemet för internationell förmedling av lediga platser och platsansökningar skall, när det är möjligt, användas som den gemensamma referensramen för yrkesklassificeringar.

Artikel 3

Kommissionen skall, i nära samarbete med medlemsstaterna samt arbetstagar- och arbetsgivarorganisationerna på

gemenskapsnivå, arbeta på följande sätt för att åstadkomma jämförbarhet av yrkesutbildningskvalifikationer, nämligen

— på förslag från medlemsstaterna eller de behöriga arbetsgivar- eller arbetstagarorganisationerna på gemenskapsnivå välja ut de relevanta yrkena eller yrkesgrupperna,

— utarbeta arbetsbeskrivningar, enligt gemensamma överenskommelser på gemenskapsnivå, för de yrken eller yrkesgrupper som åsyftas i första strecksatsen,

— finna motsvarigheten till de yrkesutbildningskvalifikationer som erkänns i respektive medlemsstat i de arbetsbeskrivningar som åsyftas i andra strecksatsen,

— utarbeta översikter med upplysningar om

a) SEDOC-klassificeringskoder och nationella klassificeringskoder,

b) yrkesutbildningsnivån,

c) yrkesbeteckningar och motsvarande yrkesutbildningskvalifikationer för varje medlemsstat,

d) de organisationer och institutioner som ansvarar för att yrkesutbildning anordnas,

e) de myndigheter och organisationer som är behöriga att utfärda eller godkänna utbildningsbevis, examensbevis och andra bevis på fullgjord yrkesutbildning,

— offentliggöra i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* de arbetsbeskrivningar som tillkommit efter gemensamma överenskommelser på gemenskapsnivå och de jämförande översikterna,

— utarbeta, i enlighet med artikel 4.3, en förebild för ett informationsblad för varje yrke eller yrkesgrupp och offentliggöra den i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*,

— sprida information om de jämförbarheter man fastställt till alla lämpliga organ på nationell, regional och lokal nivå, liksom även inom alla de berörda yrkesområdena.

Dessa åtgärder skulle kunna stödjas genom att en databas upprättas på gemenskapsnivå, om erfarenheten visar att en sådan bas behövs.

Artikel 4

1. Varje medlemsstat skall utse ett samordnande organ, om möjligt baserat på befintliga strukturer, vilket – i nära samarbete med arbetsmarknadens parter och de berörda yrkesgrupperna – skall se till att information vederbörligen sprids till alla intresserade organ. Varje medlemsstat skall också utse ett organ för kontakter med de samordnande organen i andra medlemsstater och med kommissionen.

2. Varje medlemsstats samordnande organ skall vara behörigt att vidta lämpliga åtgärder i fråga om information om yrkesutbildning, då det gäller konstaterade fall av jämförbara yrkesutbildningskvalifikationer, till behöriga nationella, regionala eller lokala organ liksom även till de medborgare i det egna landet som önskar arbeta i andra medlemsstater och till arbetstagare som är medborgare i andra medlemsstater.

3. De organ som åsyftas i punkt 2 skall på begäran tillhandahålla, i alla medlemsstater, ett informationsblad som avfattats i enlighet med den förebild som föreskrivs i artikel 3 sjätte strecksatsen och som arbetstagaren kan lämna till arbetsgivaren tillsammans med sitt nationella behörighetsbevis.

4. Kommissionen skall fortsätta att utreda frågan om att införa ett sådant europeiskt yrkesutbildningsbevis som Kommittén för ett folkens Europa förordar i punkt 21 i sin rapport av den 29 och 30 mars 1985.

5. Kommissionen skall i all den utsträckning som behövs på begäran ge de i punkt 2 nämnda organen hjälp och råd vid förberedandet och införandet av de åtgärder som föreskrivs i punkt 2, däribland anpassningen och kontrollen av de relevanta tekniska handlingarna.

Artikel 5

Kommissionen skall i nära kontakt med de nationella samordningsorgan som utsetts av medlemsstaterna

- med lämpliga, jämna mellanrum i nära samarbete med medlemsstaterna samt arbetstagar- och arbetsgivarorganisationerna på gemenskapsnivå ompröva och hålla aktuella de arbetsbetsbeskrivningar som tillkommit efter gemensamma överenskommelser på gemenskaps-

nivå och de komparativa översikterna om jämförbarheten av yrkesutbildningskvalifikationer,

- vid behov lämna förslag till en effektivisering av systemet, däribland hur andra åtgärder kan tänkas förbättra situationen i fråga om jämförbarheten av bevis om yrkesutbildningskvalifikationer,
- vid behov hjälpa till, om de ifrågavarande nationella myndigheterna eller andra särskilda organ stöter på tekniska svårigheter.

Artikel 6

Varje medlemsstat skall första gången två år efter detta besluts antagande och därefter vart fjärde år till kommissionen överlämna en nationell rapport om genomförandet av detta beslut och de resultat som uppnåtts.

Kommissionen skall med lämpliga mellanrum lägga fram en rapport om sitt eget arbete och om tillämpningen av detta beslut i medlemsstaterna.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna och kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den 16 juli 1985.

På rådets vägnar

M. FISCHBACH

Ordförande

BILAGA

Struktur för utbildningsnivåer enligt artikel 2.2

NIVÅ 1

Utbildning varmed denna nivå uppnås: grundskoleutbildning och en första arbetslivskontakt

Denna första arbetslivskontakt förvärfvas vid en läroanstalt, i ett utbildningsprogram utanför skolan eller i företaget. Omfattningen av teoretisk kunskap och praktiska färdigheter är härvid mycket begränsad.

Denna form av utbildning skall i första hand möjliggöra för innehavaren att utföra relativt enkelt arbete och kan förvärfvas på relativt kort tid.

NIVÅ 2

Utbildning varmed denna nivå uppnås: grundskoleutbildning samt yrkesutbildning (däribland särskilt lärlingsutbildning)

Denna nivå motsvarar en nivå där innehavaren är fullt kvalificerad att utöva en speciell verksamhet, med kompetens att använda de verktyg och den teknik som ingår i arbetet.

Denna verksamhet innebär i huvudsak att utföra arbete som kan vara självständigt inom gränserna för den relevanta tekniken.

NIVÅ 3

Utbildning varmed denna nivå uppnås: grundskoleutbildning och/eller yrkesutbildning samt teknisk påbyggnadsutbildning eller teoretiskt inriktad teknisk utbildning eller annan gymnasial utbildning

Denna form av utbildning innebär ett större inslag av teoretisk kunskap än nivå 2. Verksamheten innebär huvudsakligen tekniskt arbete som kan utföras självständigt och/eller vara förenat med planerande och samordnande uppgifter.

NIVÅ 4

Utbildning varmed denna nivå uppnås: gymnasial utbildning (allmän-teoretisk utbildning eller yrkesutbildning) och eftergymnasial teknisk utbildning

Denna form av utbildning innebär teknisk utbildning på hög nivå som förvärfvas vid eller utanför läroanstalter. Den kvalifikation som erhålls omfattar en högre kunskaps- och kompetensnivå. Den kräver i allmänhet inte att de vetenskapliga grunderna behärskas på de olika områdena i fråga. Sådan kompetens och kunskap gör det möjligt att på ett självständigt eller oberoende sätt påta sig ansvaret för planläggning, administration eller ledning.

NIVÅ 5

Utbildning varmed denna nivå uppnås: gymnasial utbildning (allmän-teoretisk utbildning eller yrkesutbildning) samt fullständig högskoleutbildning

Denna form av utbildning leder i allmänhet till en självständigt utövad yrkesverksamhet – som anställd eller egenföretagare – vilken innebär att man behärskar de vetenskapliga grunderna i yrket. De kvalifikationer som krävs för att ägna sig åt en yrkesmässig verksamhet kan integreras i dessa olika nivåer.